

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0207 van 27 augustus 2013
in de zaak 1213/0362/SA/3/0367

In zake:

1. mevrouw **Carina KELBER**
2. de heer **Lucas ARTHUR**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Koenraad MAENHOUT
kantoor houdende te 2600 Berchem, Filip Williotstraat 30 bus 0102
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

Tussenkomende partij:

mevrouw **Caroline VANDOORNE**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Floris SEBREGHTS en Christophe SMEYERS
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 30 januari 2013, en geregulariseerd met een aangetekende brief van 15 februari 2013, de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 8 november 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Stabroek van 13 augustus 2012 tijdelijk ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij een tijdelijke stedenbouwkundige vergunning verleend voor het regulariseren van het inrichten van een terrein in functie van de exploitatie van een kleinbedrijf (bosontginning).

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 2940 Stabroek, Heuvels 75 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B, nummers 328 W 2, 328 L 3 en 328 X 2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend maar heeft wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 25 juni 2013, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Koenraad MAENHOUT die verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Christophe SMEYERS die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.27 VCRO verhindert bij regelmatige oproeping de afwezigheid van de verwerende partij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

Mevrouw Caroline VANDOORNE verzoekt met een aangetekende brief van 4 april 2013 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 16 april 2013 aan de tussenkomende partij toelating verleend om in de debatten tussen te komen betreffende de vordering tot schorsing.

De Raad is van oordeel dat een onderzoek naar en een definitieve uitspraak met betrekking tot de ontvankelijkheid van de tussenkomst slechts aan de orde is wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 28 maart 1994 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Stabroek aan de tussenkomende partij een milieuvergunning klasse 3 voor het stallen van 8 voertuigen en hun aanhangwagens andere dan personenwagens.

Op 25 mei 2000 neemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Stabroek akte van de milieumelding van de tussenkomende partij voor het stallen van 15 voertuigen en hun aanhangwagens andere dan personenwagens.

Op 11 juni 2007 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Stabroek aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning voor een paardenstal en berging (18m²).

Op 14 mei 2012 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Stabroek een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “*de inrichting van een terrein in functie van de exploitatie van een kleinbedrijf*”.

De aanvraag betreft hoofdzakelijk de regularisatie van een bosontginningsbedrijf, meer specifiek het stallen van rollend materieel (vrachtwagens en bosbouwmachines). Het bedrijf bevindt zich achter een woonlint en is bereikbaar via een erfdienstbaarheid. Het terrein grenst aan een waardevol bosgebied, zijnde het Elzenbos.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan ‘Antwerpen’, deels gelegen in woongebied met landelijk karakter en deels in agrarisch gebied. De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 25 mei 2012 tot en met 24 juni 2012, worden drie bezwaarschriften ingediend door onder meer de verzoekende partijen.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling brengt op 21 juni 2012 een ongunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 3 augustus 2012 een ongunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Stabroek weigert op 13 augustus 2012 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij en motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

f. Verenigbaarheid met voorschriften inzake ruimtelijke ordening (ruimtelijke uitvoeringsplannen, plannen van aanleg, verkavelingsvoorschriften, verordeningen)

... ”

• Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

Rekening houdend met de visie van het gemeentebestuur, nl. de opname in het GRS als verwevingsgebied met een residentieel karakter en het niet weerhouden van het bedrijf in het RUP 1 Zonevreemde bedrijven met de vraag tot herlokalisatie, de directe nabijheid van het woongebied met landelijk karakter en het waardevol bosgebied, en de opmerkingen geformuleerd in voormelde bezwaarschriften van de aanpalende eigenaars en het advies van het Departement Landbouw en Visserij, kan worden geconcludeerd dat deze aanvraag niet verenigbaar is met de goede plaatselijke ordening. De aanvraag past niet in de omgeving en vormt hinder naar de omwonenden, zoals aangehaald in voornoemde bezwaarschriften.

• Watertoets

Artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het algemeen waterbeleid (Belgisch Staatsblad van 14 november 2003) legt in hoofdstuk III, afdeling 1, bepaalde

verplichtingen op, die de watertoets wordt genoemd.

Het voorliggende project heeft een beperkte oppervlakte en ligt niet in een recent overstroomd gebied of een overstromingsgebied, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat geen schadelijk effect wordt veroorzaakt.

g. Conclusie:

Rekening houdend met de visie van het gemeentebestuur, nl. de opname in het GRS als verwevingsgebied met een residentieel karakter en het niet weerhouden van het bedrijf in het RUP 1 Zonevrije gebied met de vraag tot herlokalisatie, de directe nabijheid van het woongebied met landelijk karakter en het waardevol bosgebied, en de opmerkingen geformuleerd in voormelde bezwaarschriften van de aanpalende eigenaars en het advies van het Departement Landbouw en Visserij, kan worden geconcludeerd dat deze aanvraag niet verenigbaar is met de goede plaatselijke ordening. De aanvraag past niet in de omgeving en vormt hinder naar de omwonenden, zoals aangehaald in voornoemde bezwaarschriften.

Bovendien dient er gevolg te worden gegeven aan onderstaande opmerkingen:

- 1) In de zitting van 9 januari 2012 stelt het college van burgemeester en schepenen voor om het bedrijf binnen een max. termijn van 2 jaar te laten uitdoven op deze locatie.*
- 2) In tussentijd dient, gezien de ligging van het bedrijf in de directe nabijheid van woningen, de nodige maatregelen te worden genomen teneinde de reukhinder tegen te gaan en lawaaihinder tot het minimum te beperken. Asbest platen dienen te worden verwijderd, aangezien deze gevaarlijk zijn voor de gezondheid.*
- 3) Er dient een vergunningsaanvraag te worden ingediend voor het aangebouwde bijgebouw achter de woning gelegen Heuvels 75. Een maximale bouwdiepte van 17m is toelaatbaar conform de algemene stedenbouwkundige voorschriften. Het overige dient te worden verwijderd en als tuinzone te worden ingericht.*

...

De tussenkommende partij tekent tegen deze beslissing op 13 september 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Naar aanleiding van het administratief beroep bevestigt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Stabroek op 24 september 2012 zijn beslissing.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 1 november 2012 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

9. GOEDE RO: niet OK

1. Inrichting terrein i.f.v. kleinbedrijf:

Het bedrijf bevindt zich achter een woonlint en grenst aan een waardevol bosgebied. De belangrijkste activiteit is het stockeren van rollend materiaal (vrachtwagens, bosbouwmachines). De functie van het bedrijf is niet vergund. Hiervoor wordt een regularisatie aangevraagd (het bedrijf beschikt wel over een milieuvergunning d.d. 2000).

*In het GRS van Stabroek wordt vermeld dat de aanvraag gelegen is in **verwevingsgebied** (voor natuur en residentieel wonen) met een residentieel karakter.*

*In navolging van het GRS werd een RUP opgemaakt betreffende zonevreemde bedrijven. Dit RUP werd goedgekeurd op 12/02/2009. Voorliggend **bedrijf** werd **niet weerhouden in het RUP**, aangezien het behoud van het bedrijf op deze lokatie niet mogelijk is. Er wordt gemeld dat het bedrijf op zoek moest gaan naar een inplantingsplaats die beter geschikt is voor dit bedrijf. Er wordt gesteld dat een locatie op een bedrijventerrein aangewezen is.*

Dit standpunt kan bijgetreden worden. Het perceel ligt immers in de directe nabijheid van het woongebied met landelijk karakter en het waardevol bosgebied. Het perceel heeft geen rechtstreekse aansluiting op de straat Heuvels, het wordt ontsloten via een onverharde gemeenteweg naar het gemeentebos. De ontsluiting verloopt via smalle lokale straten. Dit is niet wenselijk vanuit het oogpunt van goede ruimtelijke ordening.

De aanvrager wenst ca. 512m² te verharden voor het stockeren van rollend materiaal op een achterliggend perceel. Dit perceel grenst aan waardevol bosgebied. Het verharden van een grote oppervlakte voor het stockeren van rollend materieel is niet wenselijk in een gebied dat bestemd is voor natuur en wonen.

Verder worden er 3 containers voorzien, voor het stockeren van elektrisch materiaal en voor kleine onderhoudswerken aan materiaal. Containers zijn onaanvaardbaar vanuit ruimtelijk oogpunt en zijn visueel storend voor de omgeving, ook al zijn ze van tijdelijke aard.

Bovendien is het bedrijf niet plaatsgebonden en de belangrijkste investeringen zijn deze van de aankoop van productiemateriaal.

Vanuit ruimtelijk oogpunt is het dan ook wenselijk dat het bedrijf zich herlokaliseert. De gemeente heeft dit standpunt reeds meermaals beleidsmatig ingenomen. Zo werd op 9 januari 2012 in zitting van het schepencollege beslist dat het bedrijf binnen max. 2 jaar uitgedoofd moet worden op deze locatie. Op basis van art. 4.3.1.§2.2° staat gemeld dat het vergunningverlenende bestuursorgaan bij de beoordeling rekening kan houden met de beleidsmatig gewenste ontwikkelingen. In voorliggend geval werd beleidsmatig reeds duidelijk aangegeven dat het bedrijf op deze plaats niet wenselijk is (GRS: ligging in verwevingsgebied natuur en wonen, uitsluiting uit RUP zonevreemde bedrijven én beslissing schepencollege dd. 09/01/2012 inzake het uitdoofbeleid voor het bedrijf).

2. Verharding naar de paardenstal:

Het advies van de afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling is negatief voor de verharde toegangsweg van 4m00 breed en 35m00 lang, uitgevoerd in prefab betonnen vloerplaten, in het agrarisch gebied, aangezien dergelijke verhardingen ongebruikelijk zijn in agrarisch gebied en zeker niet in functie van landbouwdoeleinden. Dit standpunt kan bijgetreden worden. Vanuit het oogpunt van goede ruimtelijke ordening is het niet aanvaardbaar zulke verharding te voorzien naar een kleine paardenstal.

Besluit: De aanvraag komt niet voor vergunning in aanmerking.

...

Na de hoorzitting van 6 november 2012 beslist de verwerende partij op 8 november 2012 om het beroep tijdelijk in te willigen en een tijdelijke stedenbouwkundige vergunning te verlenen overeenkomstig de voorgebrachte plannen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

1. Volgens het vastgestelde gewestplan van Antwerpen (goedgekeurd bij KB van 3 oktober 1979) situeert de aanvraag zich in woongebied met landelijk karakter en agrarisch gebied.

... ”

De aanvraag is m.b.t. de inrichting in functie van het kleinbedrijf gelegen in woongebied met landelijk karakter. In het agrarisch gebied wordt een weg voorzien (4m00 breed, 35m00 lang) naar de bestaande stal.

De aanvraag is principieel in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan.

2. De aanvraag dient getoetst op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

Het bedrijf bevindt zich achter een woonlint en grenst aan een waardevol bosgebied. De belangrijkste activiteit is het stockeren van rollend materiaal (vrachtwagens, bosbouwmachines). De functie van het bedrijf is niet vergund. Hiervoor wordt een regularisatie aangevraagd (het bedrijf beschikt wel over een milieuvergunning d.d. 2000). Het betreft een beperkt bedrijf (slechts 2 werknemers) waarvan alle activiteiten buitenshuis plaatsvinden. Het betreft dus een kleinbedrijf.

Het advies van de afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling is voorwaardelijk gunstig.

De directe burens hebben de aanvraag mee ondertekend voor akkoord. De milieuhinder voor de buurt is dan ook marginaal. De geluidshinder wordt beperkt tot het opstarten van de voertuigen 's morgens. Overdag is er geen activiteit. De impact op de omgeving is miniem.

Bovendien wordt slechts een tijdelijke vergunning aangevraagd, tot de stopzetting van de exploitatie. Na afloop van de exploitatie zal het terrein terug als tuinzone en paardenwei ingericht worden. De uitbaters hebben immers geen opvolgers.

3. Watertoets:

Volgens artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te zijn aan de watertoets. Het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan de kenmerken van het watersysteem, aan de doelstellingen en beginselen van artikel 5, 6 en 7 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het (deel)bekkenbeheerplan.

Bij nazicht van de Vlaamse kaart met de overstromingsgevoelige gebieden, blijkt het perceel niet gelegen te zijn in een effectief of mogelijk overstromingsgevoelig gebied.

Het voorliggende project voorziet de mogelijkheid van het bouwen of verharden van een aanzienlijke oppervlakte, zodat rekening gehouden moet worden met het mogelijke effect op de plaatselijke waterhuishouding. Door de toename van de verharde oppervlakte wordt de infiltratie van het hemelwater in de bodem plaatselijk beperkt. Dit dient te worden gecompenseerd.

De mogelijke schadelijke effecten voor het water worden ondervangen doordat er voldaan is aan de gewestelijke stedenbouwkundige hemelwaterverordening.

Algemene conclusie:

De aanvraag is in overeenstemming met de decretale en reglementaire bepalingen.

De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard.

Vergunning wordt verleend die wordt stopgezet als de activiteiten van de huidige aanvragers ophouden.

...

De deputatie sluit zich niet aan bij het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar van 1 november 2012 zoals blijkt uit bovenstaande motivering.

...

Vergunning wordt verleend overeenkomstig de voorgebrachte plannen. Het betreft een tijdelijke vergunning: de vergunning wordt verleend die wordt stopgezet als de activiteiten van de huidige aanvragers ophouden.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partij bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan.

De Raad is echter van oordeel dat de exceptie van de tussenkomende partij slechts onderzocht en beoordeeld dienen te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partij(en) ernstige middelen aanvoert(en) die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“ ...

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18 VCRO, wordt door uw Raad niet zonder meer gelijkgeschakeld met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde "rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen" die een verzoekers ontegensprekelijk (kunnen) ondervinden ingevolge de vergunningsbeslissing en die verzoekers alleszins het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaffen; verzoekers verwijzen naar hun omstandige uiteenzetting hiervoor.

Verzoekers vestigen de aandacht dat hun leefmilieu en woonkwaliteit in het gedrang zijn omdat o.m. geen tijdslimiet aan de bestreden beslissing werd gekoppeld, waardoor het beweerdelijk tijdelijke karakter van de bestreden beslissing werd uitgehold.

De onmiddellijke nabijheid van het bedrijf VAN DOORNE zorgt voor overlast voor verzoekers door het geluid en de geur afkomstig van het bedrijf.

Daarenboven wordt het zicht dat verzoekers vanuit hun tuin en woonst hebben uitermate verstoord door de aanwezigheid van het bedrijf VAN DOORNE (zie foto onderaan).

Het inrichten van een dergelijke bedrijf temidden van agrarisch en woongebied was altijd al een ernstige verstoring van het evenwicht tussen burens die verzoekers niet hoeven te dulden.

Aangezien de bestreden beslissing een tijdelijke vergunning is, nl. totdat "de activiteiten worden stopgezet", dringt de schorsing van de bestreden beslissing zich op.

De procedure over de grond van de zaak zal veel tijd in beslag nemen, en finaal misschien zonder voorwerp zijn als VAN DOORNE tegen dan niet lang meer activiteiten zal ontplooien.

M.a.w. lijden verzoekers onmiddellijk een nadeel indien de bestreden beslissing niet zou geschorst worden. Dit nadeel bestaat erin dat de hinderlijke situatie blijft voortbestaan. Dit nadeel zal moeilijk te herstellen zijn bij een eventuele vernietiging, wanneer die vernietiging veel later zal komen en het leeuwendeel van de tijdelijke vergunning toch werd uitgevoerd.

De vernietiging alleen van de bestreden handeling zal derhalve niet volstaan om aan verzoekers een genoegzaam herstel van het door de bestreden handeling teweeg gebrachte nadeel te waarborgen.

De schorsing wel degelijk nut hebben voor verzoekers. Er zijn dus voldoende redenen om tot schorsing over te gaan.

...

2.

De tussenkomende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

75. Ter weerlegging van het standpunt van verzoekende partijen wenst tussenkomende partij vooreerst te benadrukken dat de exploitatiezetel van het bosontginningsbedrijf reeds gedurende verschillende jaren op deze locatie aanwezig is en dat de tractoren en vrachtwagens die zichtbaar zijn op de foto die verzoekende partij in haar verzoekschrift voegt reeds van voor de indiening van voorliggende aanvraag op het terrein aanwezig waren.

76. Anders verwoord betreft de stedenbouwkundige vergunning waar huidige procedure betrekking op heeft voor het overgrote deel een regularisatievergunning. Dit feit is van cruciaal belang voor de beoordeling van het MTHEN van verzoekende partijen aangezien Uw Raad in een dergelijke situatie stevast van oordeel is dat bij een regularisatievergunning de door de verzoekende partijen aangehaalde nadelen niet meer voorkomen kunnen worden door de loutere schorsing van tenuitvoerlegging en een vordering tot schorsing bijgevolg doelloos is aangezien de werken waaruit het vermeende nadeel zou voortvloeien reeds zijn gerealiseerd.

...

77. Deze rechtspraak van Uw Raad kan naadloos worden getransponeerd naar huidig dossier aangezien de bestreden beslissing voor het overgrote deel een regularisatie van een bestaande toestand betreft en de nadelen waarvan sprake in het verzoekschrift van verzoekende partijen zich dus ook reeds jaren eerder hebben gerealiseerd. Verzoekende partijen tonen dit overigens zelf aan door op p.24 van hun verzoekschrift een foto te voegen van het perceel van tussenkomende partij met daarop de aanwezige vrachtwagens en tractoren. Gelet op het voorgaande kunnen de door verzoekende partijen aangehaalde nadelen niet meer worden voorkomen door de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

78. Verder stellen verzoekende partijen dat de procedure over de grond van de zaak veel tijd in beslag zal nemen en finaal misschien zonder voorwerp zal zijn indien verzoekende partij tegen niet lang meer activiteiten zal ontplooiën. Dit nadeel vloeit echter niet uit de bestreden beslissing zelf voort en kan dan ook niet worden weerhouden. Dit blijkt ook uit de vaste rechtspraak van de Raad van State. Ter zake verwijst tussenkomende partij naar een arrest van de Raad van State van 8 december 2009 waarin de Raad het volgende stelde: (...)

De duur die de annulatieprocedure voor Uw Raad in beslag neemt, kan aldus niet in aanmerking worden genomen voor de beoordeling van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat verzoekende partijen menen te lijden. Dit nadeel vloeit immers niet voort uit de bestreden beslissing zelf.

...”

3.

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en lijkt het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partijen dan ook niet te betwisten.

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen dienen aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

Als moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij met de voorliggende vordering tot schorsing wensen te voorkomen, menen de verzoekende partijen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hun leefmilieu en woonkwaliteit (geluids- en geuroverlast en visuele hinder) ernstig zullen aantasten. Zij wijzen hiertoe op de uitholling van het tijdelijk karakter van de bestreden beslissing en het gegeven dat het bedrijf reeds van in den beginne het evenwicht tussen de percelen verstoort.

Op de openbare zitting van 25 juni 2013 is evenwel gebleken dat de verzoekende partijen het ingeroepen nadeel (aantasting leefmilieu- en woonkwaliteit) thans reeds ondergaan. In hun schriftelijke uiteenzetting wordt zulks bevestigd wanneer wordt gesteld dat het onmiddellijk nadeel erin bestaat dat ‘...de hinderlijke situatie blijft voortbestaan...’. Aangezien het aangevoerde nadeel niet meer kan worden voorkomen door de loutere schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, die in hoofdzaak de regularisatie van een bestaande toestand betreft, lijkt de vordering tot schorsing, die in essentie is gericht op het voorkomen van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dan ook zonder meer doelloos.

In zoverre de verzoekende partijen de vordering tot schorsing wensen aan te wenden ‘...totdat “de activiteiten worden stopgezet”...’, wenst de Raad te benadrukken dat een vordering tot

schorsing niet oneigenlijk kan aangewend worden als alternatief voor meer geëigende maatregelen, met inbegrip van politieel optreden, om te verhelpen aan de overlast die thans voortvloeit uit de exploitatie van het bosontginningsbedrijf. De omstandigheid dat de middels de bestreden beslissing verleende vergunning een tijdelijk karakter heeft, weliswaar zonder een vaste termijn, is hierbij irrelevant. Hetzelfde geldt overigens voor de duur van de procedure ten gronde.

3.

Voor het overige, nog los van de vraag welke componenten van de aanvraag vallen onder de regularisatie en welke niet, stelt de Raad vast dat elke vorm van concretisering ontbreekt. Bij gebrek aan nadere gegevens kan de Raad de ernst van het ingeroepen nadeel dan ook niet onderzoeken en bijgevolg beoordelen.

De verzoekende partijen laten minstens na aan te tonen in welke zin de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de kennelijk actueel reeds bestaande exploitatiehinder bijkomend negatief zal beïnvloeden. Het komt de Raad geenszins toe om het administratief dossier, dan wel de stukkenbundels van de partijen, ambtshalve te onderzoeken in de veronderstelling uit vermelde stukken één of ander nadeel te kunnen puren op grond waarvan de bestreden beslissing desgevallend zou kunnen geschorst worden.

Een uitspraak over de vordering tot vernietiging kan, gelet op de concrete omstandigheden van het dossier, naar het oordeel van de Raad volstaan om de belangen van de verzoekende partijen te vrijwaren. Dit laatste vanzelfsprekend in zoverre de Raad ten gronde kan vaststellen dat hiertoe in het licht van artikel 4.8.2, tweede lid VCRO aanleiding bestaat.

4.

Bij gebrek aan nadere gegevens is het ingeroepen nadeel dan ook niet, minstens onvoldoende, ernstig. Deze vaststelling impliceert dat een onderzoek van het mogelijks moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen niet langer relevant is.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwierpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de vierde kamer, voorgezeten door mevrouw Nathalie DE CLERCQ.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1213/0362/SA/4/0367.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 27 augustus 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Heidi HUANG

Filip VAN ACKER